

Τῇ Α΄ τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Ἡ πρόοδος (ἦτοι ἔξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἑλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἑλέσης ὁσιομάρτυρος.

* * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ

ε πα θον $\frac{4}{9}$ δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$ και πα σας η

μων τας ο δυ υ νας $\frac{4}{9}$ ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο

με ε θα

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τ σταν ρου σς πο ο λι
ι τε ευ μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος Κε ς

Η φυ σις των βρο των συ νε ορ τα ζε πα σα
και σκι ρ τα μυ στι κως του Σταυ ρς γαρ το ξυ λον
προ τι θε ε ται ση η με ρον ι α τρει ο ον α
δα α πα νον τοις προ στρε ε χς σι μετ ευ λα βει
ας και πο θς και δο ξα α ζς σι τον εν αυ τω
προ σπα γε ντα Χρι στον τον φι λανθρωπον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Ε

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Εὐλὸν. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ ζωηδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῇ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφρεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρώσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρούει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα,

δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μωσέως τὰ δόγματα, πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε ἀεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς εἶδε; τίς ἤκουσεν, οἷους ἀγῶνας, στερόνως ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες, οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, ἅγιοι Παῖδες ἐπτά.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἡσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθνῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν, τὴν ἐν Μονάδι, οὐσίαν ἀίδιον, συμφυῇ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν βότρυν τὸ πέπειρον, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορθᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένην τὴν Ζωήν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἱμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων.
Ἦχος α'. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγηθέντες, ὑπὸ Ἑλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον· ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμούς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἰρούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μή τις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος· μήτις θηρευθῇτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους· σοφός ἐστὶν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γένηται βρῶμα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνεβόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάζωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνοῦντες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βάτος προεγνώσθης ἀφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ ὄρει· ὅρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ οὗ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Ἰῖός, Θεογεννήτορ ἐκ σοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὖφανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολέμιων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατησχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι· καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι,

προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζῶν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερρόφυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον τῶν Μακκαβαίων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸς Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, * αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, * αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστου, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν ἡ Γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,

Δι' οὗπερ ἔγνωκε Σε προσκυνεῖν Λόγε.

Σταυρὸς χάριν ἄφθονον κόσμῳ προφαίνει,

Πᾶσι προτιθέμενος χερσὶν ὁσίαις.

Αὐγούστου ἐνὶ πρώτῃ Σταυροῖο πρόοδον τέλεσκον.

Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πάλαι τελουμένης, ἥτοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου καὶ ἡ λιτάνευσις αὐτοῦ ἀνὰ τὰς συνοικίας τῆς βασιλευούσης, πρὸς ἀγιασμὸν καὶ εὐλογίαν καὶ ὑγείαν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπάνοδος δὲ αὐτοῦ ἐτελεῖτο κατὰ τὴν ιδ' (14ην) τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ,

Ἀχεῖμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἑλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν. (166 π.Χ.)

Στίχ. Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἑλεάζαρ,
Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἔχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω,
Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἐπτάδα,
Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτά τε υἱας.

Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη καὶ ἀπογεύσασθαι υἰῶν κρεῶν, ἠπείθησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ τε πρεσβύτης Ἑλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἐπτά Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδεύόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμεῖς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς καὶ εὐξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες καὶ ἀρθρεμβόλοις καὶ τροχοῖς καὶ καταπέλταις καὶ πυρί, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἐπέρριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τὸ θαυμαστὸν μαρτύριον τῶν εὐσεβῶν παίδων ὑμνεῖται ἐν τῇ Δ' Μακκαβαίων βίβλῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὸ σεπτὸν λείψανον τῆς ἀγίας μάρτυρος Σολομονῆς, ὁλοσώμως ἀπόκειται ἄφθορον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἐννέα μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεοντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου καὶ Εὐκλέου. (γ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνὰς ἐτμήθη ξίφει,

Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκνων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κοινὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἡγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς καὶ πυρὶ τὰς πλευράς ἀνακαίονται καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται σῶμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι

πυρὸς κατακαίονται καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καί, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζη σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἁγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγήθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς καὶ θίβῃ ἐγκλεισθεὶς καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίβῃ,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ρευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μήνου, Μηναίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Στίχ. Μήνης κατοικεῖ, συγκατοικον νῦν ἔχων
Μηναῖον, ἔνθα οὐδαμῶς μῆνη πέλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἐλέσης, τῆς ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθήρων ἀθλησάσης. (†375)

Στίχ. Ἐλεος σὺ δέδοσαι παρὰ Κυρίου,
Τῇ σῇ μητρί, παρθένε Μάρτυς Ἐλέσα.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος καὶ πανένδοξος τοῦ Χριστοῦ ὁσιομάρτυς Ἐλέσα, ἦτον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, θυγάτηρ τινὸς περιφανοῦς καὶ πλουσίου ἄρχοντος Ἑλληνος, ὀνόματι Ἑλλαδίου, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ὑπῆρχε χριστιανὴ ἀπὸ τοὺς προγόνους τῆς, καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν, ὀνόματι Εὐγενία· ἦτο δὲ στείρα, καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἀξιῶσιν νὰ κάμῃ τέκνον, διὰ νὰ τὸ ἀφιερῶσιν τῆς χάριτός του. Λοιπὸν μίαν τῶν ἡμερῶν εὕρισκόμενῃ μόνη εἰς τὸν οἶκόν τῆς καὶ προσευχομένη, ἤκουσε φωνὴν οὐρανόθεν ὅπου τῆς ἔλεγεν· Ἠλέησέ σε ὁ Θεὸς εἰς ὅ,τι τοῦ ἐζήτησες, καὶ ἔδωκέ σοι καρπὸν κοιλίας. Αὕτη δὲ οὐκ εἶπε τότε τοῦ ἀνδρός τῆς τὸ γενόμενον· ὅτε δὲ ἐγνώρισε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἔγκυον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ ὁμολόγησε τὸ θαῦμα, καὶ λέγει τοῦ ἀνδρός τῆς· Ἄς τὴν ὀνομάσωμεν

Ἐλέσαν. Ὁ δὲ πατήρ ἐταράχθη ὡς ἀσεβῆς περὶ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλ' ὅμως τὴν ἡγάπα καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς τὸ ὑπέφερε.

Ἡ δὲ Ἐλέσα ἀκουλουθήσε τὸ παράδειγμα καὶ τὴν πίστιν τῆς μητρός της. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἐγνώρισε ἡ μήτηρ της τὸ τέλος τῆς ζωῆς της, καὶ τῆς λέγει: «Ἠγαπημένη μου Ἐλέσα, θεωρῶ πῶς ἐγγίζει τὸ τέλος μου καὶ δὲν λυποῦμαι δι' αὐτό. Πάρεξ διὰ τὸν χωρισμόν σου, διότι ὁ πατήρ σου εἶναι ἀσεβῆς καὶ θέλεις ἔχει πείραξιν ἀπὸ λόγου του εἰς κάθε καιρόν. Μὰ ἐσὺ φύλαξον τὴν πίστιν σου τὴν ἀγίαν, καθαρὰν καὶ ἀμώμητον ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου καθὼς ἐπαράλαβες ἀπὸ ἐμένα τὴν ταπεινήν, διὰτὶ θέλει σε ἀξιώσει ὁ Κύριος νὰ γίνῃς ἰδική του, νὰ λάβῃς τὸ ἀμαράντινον στέφανον εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν». Καὶ ἀσπασαμένη αὐτὴν μετὰ δακρύων, καὶ διδοῦσα εὐχὴν καὶ εὐλογίαν ἐξέπνευσε. Ἐμείνει δὲ ἡ Ἐλέσα μόνη κυρία τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τίς διηγῆσεται τὰς προσευχὰς καὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλας ἀρετὰς ὅπου ἔκαμνεν θεαρέστως; Ὑστερον δὲ ἕναν χρόνον, ἐσυλλογίσθη ὁ πατήρ αὐτῆς νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ, ἀλλὰ ἡ Ἐλέσα ἠρνήθη. Ὁ δὲ πατήρ της πολλάκις παραινοῦσε αὐτὴν νὰ ὑπανδρευθῇ, αὐτὴ δὲ μὴ θέλουσα νὰ ἀκούσῃ, στρέφουσα τὸ πρόσωπόν της ἐσιώπα, μόνο κρυφίως προσηύχετο. Μετὰ δὲ πολλὰς ἡμέρας ἐταξίδευσεν ὁ πατήρ της καὶ πῆγε εἰς τόπον μακρινόν. Τότε ἡ Ἐλέσα, βρίσκοντας εὐκαιρία, ἐναύλωσε ναύτη, καὶ μαζὺ μὲ τίς δοῦλές της ὑπῆγαν εἰς τὰ Κύθηρα, ὅπου ἦτον τόπος ἔρημος καὶ ἀρμόδιος διὰ ἄσκησιν μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχει ἄνθρώπους, πάρεξ θηρία καὶ ὀφίδια μόνον. Ἐξῆλθον δὲ καὶ τινες ἄνθρωποι διὰ περιδιάβασιν, καὶ ὁδεύοντες ἔνθεν κακεῖθεν, ἐδάγκασεν ἕνας θανατηφόρος ὄφιν ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα ἐπρήσθη ὅλον τὸ σῶμα, καὶ μετὰ δεινῶν πόνων ἐξέψυξε. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὴν στέρησίν του. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἀγία τὸ συμβεβηκός, κάμνουσα ἐκτενῆ προσευχὴν πρὸς τὸν Θεόν, ἐσημείωσεν εἰς αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἔκραξε μεγαλοφώνως: Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ὡς παντοδύναμος νὰ σὲ ἀναστήσῃ, ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομά του τὸ πανάγιον. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη ὁ νεκρὸς καὶ ἐκάθισεν.

Μετὰ δὲ ἡμέρας πολλὰς, ἐπέστρεψεν ὁ πατήρ της, καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὴν, ἐπληροφορήθη καὶ ἔμαθε λεπτομερῶς τὰ γενόμενα. Τότε, ὑπῆγε εἰς τὰ Κύθηρα, τὴν εὐρήκε καὶ προσπάθησε ὅπως τὴν μεταπείσῃ. Ὅμως ἡ Ἀγία ἔμενε στέρεα εἰς τὴν πίστιν της. Ὁ δὲ θυμωθεὶς, ἤρπασεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔσυρε καταγῆς, καὶ ἔτυπτε μετὰ ῥάβδων, ἕως ὅτου τὴν κατεπλήγωσεν. Αὐτὴ δὲ ἔψαλλε τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, βλέπων ὁ Ἑλλάδιος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ὀπισθαγκώνισε τὰς χεῖράς της, καὶ τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους εἰς δένδρον τι κερατίας, καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὴν μὲ πικρὰς τιμωρίας, ἀλλοπίστους δαρμούς, ἕως ὅτου ἐξέπνευσε καὶ παρέδωκε τὴν μακαρίαν ψυχὴν της εἰς χεῖρας Θεοῦ. Αὐτὸς δὲ ἔλυσεν τὸ ἅγιον καὶ μαρτυρικόν της σῶμα, καὶ τὸ ἔρριψε κατὰ γῆς. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτὴν, ἀνεστήθη καὶ ἐκάθισε, καὶ εὐχαριστοῦσε τὸν Θεόν. Βλέποντας δὲ ὁ πατήρ της ταῦτα ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας λίθον νὰ λιθάσῃ αὐτὴν, ἡ Ἀγία ἔτρεξε φεύγουσα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐζύγωνε μὲ πολὺν θυμόν, καὶ ἐσχίσθη μιὰ πέτρα μεγάλη τοῦ βουνοῦ, καὶ ἐπέρασεν ἡ Ἀγία τὸ ἄλλο μέρος καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσηύχετο. Ὁ δὲ θηριόγνωμος πατήρ της τρέξας κατόπιν της, τὴν κτυπᾷ μὲ ἕνα λίθον εἰς τὸ μέτωπόν της καὶ ἐσύντριψε τοὺς ὀδόντας, εἶτα ἀσπασάμενος τὴν μάχαιράν

του απέκοψε τὴν ἀγίαν τῆς κεφαλὴν, τῇ 1ῃ Αὐγούστου τοῦ 375, καὶ οὕτως ἔλαβε τὸ στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ἡ δὲ μία δούλη τῆς Ἀγίας ἔστεκεν ἀντίκρου καὶ ἐθεώρει τὰ γενόμενα. Τὴν δὲ ἄλλην τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἔβαλε στανικῶς ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ δὲ δούλη ὅπου ἦτο κρυμμένη ἀντίκρου καὶ ἐθεώρει, ὅταν ἔφυγε τὸ πλοῖον, ἦλθεν εἰς τὸ λείψανον τῆς Ἀγίας μακαρίζουσα καὶ καταφιλοῦσα αὐτὴν μετὰ δακρύων καὶ εὐλαβῶς ἐκήδευσεν αὐτὸ τὸ μακάριον λείψανον εἰς τόπον ὑψηλὸν ἐνῶ ἦτον νεκρὴ εἰς τὸ ὄρος ἐπάνω, διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν ὀνομάζεται ἕως τὴν σήμερον ὄρος τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Ἡ δὲ δούλη τῆς Ἀγίας ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤκουε πολλὰς ψαλμωδίας Ἀγγέλων ἐπάνω τοῦ τάφου κατὰ πᾶσαν νύκτα, ἐθεώρει δὲ καὶ φῶς οὐράνιον. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἦλθε ἓνα πλοῖον τῶν χριστιανῶν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, καὶ κατελθοῦσα αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνεχώρησε ἐκ τῆς νήσου, καὶ ἐδιηγοῦσεν ἅπαντα τὰ περὶ τῆς ἀγίας γενόμενα εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ὥς ἐδιώδευσε. Καὶ πολλοὶ τῶν χριστιανῶν ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν νῆσον ταύτην χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως τῆς Ἀγίας, καὶ ἔκτισαν μικρὸν ναὸν εἰς τὸ ὄνομά της, πηγὴ θαυμάτων δὲ γέγονε εἰς τοὺς προσερχομένους μετὰ πίστεως, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀγίας εἰς ὀλίγους χρόνους κατοικήθηκε ἡ νῆσος αὕτη ἀπὸ πληθοῦς λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Ῥωμαίας. (†403)

Στίχ. Ὡς ἀκένωτος, Παῦλα, προσφορᾶς κρήνη
πτωχοὺς ἐπότισας καὶ μοναστῶν δῆμους.
Παῦλα λιποῦσα Ῥώμην, πάτριν, γενέτας,
Βηθλεὲμ ἄντρῳ ἦκε τοῦ ἐκμονάσαι.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἐκ ρίζης ἀνέθαλεν εὐγενοῦς καὶ λαμπρᾶς τῆς Ῥώμης ἐν ἔτει 347. Ἄγουσα τὸ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας ἐδεσμεύθη Τοξοτίῳ τῷ εἰδωλολάτρει ὑπάτῳ, τῷ ἑαυτὴν ἐάσαντι ἐλευθέρως ῥυθμίσαι τὸν οἶκον αὐτῆς, ὡς πρέπει τῷ Θεῷ. Ἐξ αὐτοῦ χάριτι θείᾳ πέντε ἀπέκτησε τέκνα καὶ ἐν πλησμονῇ ἀγαθῶν διῆγε τὸν βίον ἄχρι τῆς τοῦ συνεύνου αὐτῆς τελευτῆς, ἐπισυμβάντος αὐτῆς ἀγούσης τὸ τριακοστὸν καὶ δευτέρον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Δάκρυα τότε περὶ αὐτοῦ ἐκχύσασα ἡ Παῦλα τῷ Θεῷ τὸν βίον αὐτῆς ἀνατεθῆναι ἠθέλησε, τῷ τρόπῳ Μαρκέλλης τῆς ὁσίας, καὶ τὸν ἐν τῷ Ἀβεντίνῳ λόφῳ οἶκον αὐτῆς εἰς μονὴν μετεποιήσατο, τόπον ἐρμηνείας τῶν θείων γραφῶν καὶ ἀναψύξεως καὶ φιλοξενίας ἀγίων ἀνδρῶν καὶ πατέρων, ἐν οἷς καὶ Ἱερώνυμον τὸν μέγαν, Ἐπιφάνιον, ἐπίσκοπον Κωνσταντίας Κύπρου καὶ Παυλῖνον, τὸν τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιποίμενα. Ἐνωτισθεῖσα μετὰ πάθους τὰς ψυχωφελεῖς περὶ τῶν πατέρων τῆς ἀνατολῆς διηγήσεις ἀπετάξατο Ῥώμην, οἶκον καὶ οὐσίαν καὶ ἔδραμε πολίσαι τὴν ἔρημον μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας καὶ τινων τῆς Ῥώμης παρθένων.

Ἐλθοῦσα εἰς Κύπρον ἡ Παῦλα ἔρριψεν ἑαυτὴν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θεαυγοῦς Ἐπιφανίου καὶ ἔμεινε σὺν αὐτῷ ἡμέρας δέκας ἐργαζομένη ἀόκνως τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνισχύουσα πάσας τὰς ἐν τῇ νήσῳ μονάς, ἐκ τῆς δυτικῆς Πάφου ἄχρι τῆς ἀνατολικῆς Καρπασίας. Ἐκεῖθεν διὰ μικροῦ ταξιδίου διαπεράσασα τὸ πέλαγος ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν παραχειμάσασα μετὰ τοῦ ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Παυλίνου, τοῦ διαθερμάναντος αὐτῆς τὴν πίστιν. Ἐν αὐτῇ ὑπήντησεν Ἱερωνύμῳ τῷ ὁσίῳ, οὗ ὁδηγὸς ἐγένετο καὶ

συνέκδημος τῆς εἰς Συρίαν καὶ Παλαιστίνην ἀποδημίας. Εἶτα τοῖς ἐν τῇ αἰγυπτίᾳ ἐρήμῳ ὁσίοις κοινωνήσασα πατράσιν ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ, ἔνθα μονὰς τρεῖς παρθένων ἐδόμησε καὶ ἀνδρώαν μίαν παρὰ τὸ θεοδέγμον σπήλαιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μαθοῦσα τὴν ἐβραϊκὴν καὶ ἀραμαϊκὴν γλῶσσαν ἡ Παῦλα ἐβοήθει Ἱερωνύμῳ εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν θείων Γραφῶν εἰς τὴν λατινικὴν. Διὰ τὰς πνευματικὰς αὐτῆς θυγατέρας ἐγένετο ἔμφυχον πρότυπον πασῶν τῶν ἀρετῶν, συντόνου προσευχῆς, ζήλου ἐργασίας καὶ ἀκριβοῦς νηστείας. Τὴν ὑπερβολὴν οὖν οἶδεν, εἰ μὴ διὰ τὸ ἔλεος καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ μοναστῶν φιλαδελφίαν. Ὑπομένουσα πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν τοῦ Ὀριγένους μαθητῶν, διωκόντων αὐτὴν μετὰ μίσους διὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἱερωνύμου φιλίαν αὐτῆς καὶ διακονουμένη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐστοχίας ἡρέμως τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν ἄγουσα τὸ πεντηκοστὸν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἄδουσα καὶ φάλλουσα τῷ ἑαυτῆς Νυμφίῳ καὶ Σωτῆρι. Τὸ τίμιον αὐτῆς σκῆνος ἐν μέσῳ πλήθους ἐπισκόπων, κλήρου καὶ φιλοχρίστου πενθοφοροῦντος λαοῦ κατετέθη παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πανσέπτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως σπηλαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου), τοῦ θαυματουργοῦ. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,

Τιμᾷ Θεὸς πρίν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων Ἰουστίνου τοῦ Θρακὸς καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἡ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἥτις τὸ πάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ θεῖος πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, διὰ τῆς χριστομιμῆτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος δαιμονιῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α' Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείσης παιδός, ἡ βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπὶ τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθοῦσα, ἰάθη καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρέθη, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικράς. Καί τοι δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἐορτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παύλης τῆς Καρπασίτιδος.

Στίχ. Τρόπων ἀπλάστων καὶ ἐνθέου βίου,
Παῦλα, βολίσι κατεφώτισας Κύπρον.

Ἡ ὁσία καὶ θεοφόρος μήτηρ ἡμῶν Παῦλα ἡ Καρπασίτις αὐτάδελφος ὑπῆρξε τῆς ὁσίας Φωτεινῆς καταγομένη ἐκ Ῥιζοκαρπάσου. Θεοφιλῶς ἡσκησεν ἐν τινι σπηλαίῳ παρὰ τὸ χωρίον Ἀγία Τριάς Αἰγιαλούσης, ἐνθα καὶ εἰρηνικῶς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ τῆς δόξης καὶ αὐτῆς ποθεινῶ Νυμφίῳ Χριστῷ. Ἐν τῷ ὧς ἄνω χωρίῳ εὔρηται σπουδαίου ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου ἡμιηδαφισμένος ναὸς πρὸς τιμὴν τῆς ὁσίας Παύλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥουβήλ τοῦ Σύρου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Ῥουβήλ ὁ Σύρος ἀναχωρῶν ἐρήμοις,
Χωρεῖ προθύμως εἰς Θεοῦ βασιλείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰουστίνου, τιμωμένου ἐν Λούρδῃ πλησίον τῶν Παρισίων. (~†290)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεμεσίου, τιμωμένου ἐν Λεξοβιόρῳ (**Noviomagus Lexoviorum, Lisieux**) ἐν Γαλλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λέοντος (**Leus**), οὗ τὰ ἱερὰ λείψανα τιμῶνται ἐν Βικεντία (**Vincentia, Viguenza**) τῆς Ἰταλίας. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βέρου (**Verus**), ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Βερκελλῶν (**Vercellae, Vercelli**), συνεργοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. (†371)

Στίχ. Ὁμοούσιον Εὐσέβιος κηρύττων,
Λόγῳ συντέτακται τῷ Ὁμοουσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐξυπερίου (**Exuperius**), ἀ' ἐπισκόπου Βαΐοκάσσης (**Bajocasses, Bayeux**) ἐν Γαλλίᾳ. (†405)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥιόχου (**Ríoch**), ἱεραποστόλου καὶ ἡγουμένου Ἰννισβόφφιν (**Innisboffin**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Ἀλμέδας (**Almedha**), ἀθλησάσης ἐπὶ λόφου πλησίον Βρεκόνου (**Brecon**) ἐν Οὐαλίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σεβήρου, ἐλεήμονος ἱερέως, τιμωμένου ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ κώμῃ (**St Sever de Rustan**) ἐν Γαλλίᾳ. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Φριάρδου (**Friardus**) καὶ Σεκουνδέλλου (**Secundellus**), ἐρημιτῶν ἐν τῇ νήσῳ Βινδομίττη (**Vindomitte**), πλησίον τῆς Νάντης ἐν Γαλλίᾳ. (~†577)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Σιδβέλλης (**Sativola, Sidwell**) ἐν Ἐξετερ τῆς Ἀγγλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κενύδδου (**Kenneth, Cenydd**),

ἐρημίτου ἐπὶ βράχων τῆς χερσονήσου Γόβερ (Gower) ἐν Οὐαλία.
(5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πελεγρίνου (Peregrinus),
προσκυνητοῦ τῆς ἁγίας γῆς, ἀσκήσαντος ὕστερον πλησίον τῆς
Μοδένας (Modena) ἐν Ἰταλίᾳ. (†643)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωνάτου (Jonatus), ἡγουμένου
τοῦ ἁββαείου Ἐλνόνης (Elnone) ἐν Βελγίῳ. (†659)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς παρηγορητρίας,
ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνος (Anno), ἐπισκόπου Βερόνης
(Verona) ἐν Ἰταλίᾳ. (ἡ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐθελβόλδου (Æthelwold),
ἐπισκόπου Βίνσεστερ (Winchester) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†984)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ χωρίῳ Ῥωμανὸς τῆς
Λήμνου εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτίδος,
ἀδελφῆς Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς
24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδ' Γα ρ

ὥδ' α'

Σ ^{Γα} ταυ ρον χα ρα ξας Μω ^u σης ^η επ ευ ^η θει ^η ας ραβ
^u δω ^η την Ε ρυθ ραν ^η δι ^η ε ^η τε ^η με ^η τω ^η Ισ ^η ρα ^η ηλ ^η πε ^η ζευ
^η σαν ^η τι ^η την ^η δε ^η ε ^η πι ^η στρε ^η πτι ^η κως ^η Φα ^η ρα ^η ω ^η τοις
^η αρ ^η μα ^η σικρο ^η τη ^η σας ^η η ^η νω ^η σεν ^η επ ^η ευ ^η ρας ^η δι ^η α ^η γρα
^η ψας ^η τω ^η α ^η ητ ^η τη ^η τον ^η οπ ^η λον ^η δι ^η ο ^η Χρι ^η στω ^η α ^η σω
^η μεν ^η τω ^η Θε ^η ω ^η η ^η μων ^η ο ^η τι ^η δε ^η δο ^η ξασται

ὥδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ^{Νη} αβδος εις τυ υ ποντες μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται^{Νη} τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α^{Δι} τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε^{Νη} ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα^{Νη}

ὥδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε^{Γα} ι σα κη η κο α Κυ ρι ε^{Γα} της οι κο νο μι ι
ας σθ το μυ στη ρι ον^{Νη} κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ^{Γα} και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα^{Γα}

ὥδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον^{Νη} εν ω ε
τα α α θη Χρι σος^{Δι} ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος^{Νη}
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας^{Δι} το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
κι^{Δι} τω πα ρε χο ον τι^{Νη} την ει ρη νην ταις ψυ χαις
η η μων^{Νη}

ὥδῃ 5'

N^{Nη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τς σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς 8 8 τς Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

ὥδῃ 5'

E^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νς δυ σε
βς λα ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
μι ον αλ λα ντη χςν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη

τος ει

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ἡν τι μι ὦ τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ἡν τι μι ὦ τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ὠρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρ γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ
νδ ρν τε αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϞ ξυ υ υ λϞ τω γε
 νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ςαυ ρϞ κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νϞ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Τ ςς θαυ μα στς υ μνη σω μεν Μα ακ κα βαι αι
 ους Ε λε α ζα ρϞ παι δας Σο λο ο μο νη ης
 τε ου τοι γαρ κα θει λοντα φρυ α αγ μα τα τϞ αρ
 χε κα α κϞ δρα α κοντος και τη τϞ νο μϞ ς λα
 τρει ει α ε γε νο ντο στε ε φα νι ι ται αι

Ἔτερον, τοῦ Σταυροῦ.

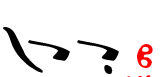
Τῶν μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Σ ταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κϞ με ε νης

 Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας ⁶

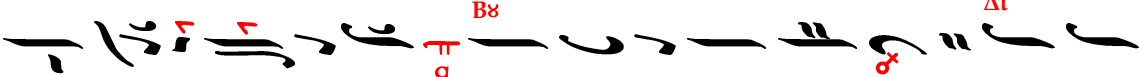
 Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα ^Δ Σταυ

 ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα ⁶ Σταυ ρος Α γγε λω

 ων η δο ο ξα ^Δ και των δαι αι μο νω ων το τρα αυ

 μα α ⁶

Εἰς τοὺς Αἶνους.

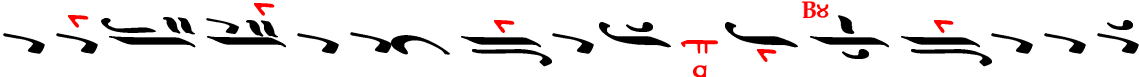
Ἦχος ⁴/₂ Πα ρ

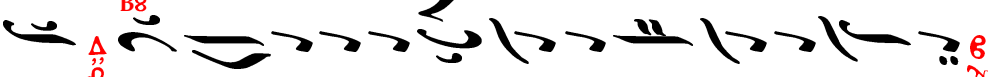

Π ^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

 υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α ^{B8}

 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{Πα} σοι ^{B8} πρε ε

 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω ⁶

Α ^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α ^{Πα}

 α αγ γε λοι οι α α αυ του ^{B8} αι νει ει ει ει τε

 α αυ τον ^{Δι} πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

 του ^{B8} σοι ^{Δι} πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω ⁶

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Του ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἐγγράπτου δο

ξαυτῇ ἐστὶ πασι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

Εν φωναῖς ἀλάλαξω με ἐν ὧδαις

μεγαλυνώμεν τὸν Σταυρὸν τὸν τιμιόν ἀσπα

ζόμενοι καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν Σταυρε

πανσεβάσμιε καθάγιασον ἡμῶν τὰς ψυ

χὰς καὶ τὰ σώματα τῇ δυνάμει σου καὶ παντοί

ας ἐκβλάβῃς ἐναντιῶν διὰ τὴν ῥῆσιν α

τρωώτῃς ἐν σεβῶς προσκυνῶντας σε

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐ

τοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι

τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

Προσελθόντες ἀρυσάτε ἐμὴ κε

μενὰ νάματα τῷ Σταυρῷ τῇ χαριτι προο

χομενὰ ἰδοὺ προκειμένον βλέποντες τοῦ

λον το α γι ον χα ρι σμα των την πη γην αρ δο
με νην τω αι μα τι και τω υ दा ति त्थ Δε σπο ο
त्थ των ο λων त्थ εν त्थ त्थ ए क्थ सि ως υ ψω
θε εν τος και त्थ ब्रो त्थ अ नु ψω सान्तोस

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον का ता तो प्लη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Ε κ κλη σι ας ε δραι ω μα α βα σι λε
ων κρα ται ω μα μο να ζον των κα αυ χη μα και αι δι
α σω σμα συ ει Σταυ ρε παν σε βα σμι ε δι ο ο
προ σκυ νων τεσ σε και καρ δι ας και ψυ χας φω τι
ζο με θα ση με ρον θει α χα ρι τι εν σοι οι
προ πα γεν τος και το κρα τος त्थ दो लि ष का थे
λο ον τος και την α ραν α φα νι सान्तोस

Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων.

ᾠχος 4 Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ τη

ρι ι ω και κι θα α α ρα

Η Πα
πο λυ αθλος μη τηρ προς α γω νας συγ κα

λου σα τους οι κει ους παι αι δας ε ε ε λε ε ε

ε γε τη Α βρα μι αι α πο λι α Α κο λου θη

σα α τε ι να τη σφα γη του Ι σα ακ συγ κοι

οι νω νη η η ση η η η τε αυ τοι δε προ

ε λαμ βανοντην ο ο δη η γου ου σαν προ ε πε εμ

πο ο ον την νου ου θε του ου ου ου σαν ε παλ λη

λαις τι μω ρι αις τας βα σα α ν ς βλε ε ε πο ο ο

ον τες ων ταις ευ χαι αι αις ο Θε ε ος ε λε η

σο ο ον η η η η μας

ᾠχος 4 Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

χορ δαις και ο ορ γα α α α νω

Ε^{B8} πτα στυ λοι οι ε ε κλε ε κτοι ^Δ εκ μι ας
 πε ετ ρας λο γι ι ι κη ης λα το ο μη η η
 θε ε ε ε εν τες ^π α σα λευ τον ε δει ει ξαν τον τ8
 νο μ8 8 πυ υ υ υ υρ γον ^π δι ων ευ δο ο
 ο κη σον Σω ω τηρ ^Δ εν ει ει ρη η η νη φυ λα
 χθη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ^θ

^Λ Ἦχος Πά ρ

^χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^π

Ο^{Πα} ι τ8 νο μ8 φυ λα κες και της Σο λο μο νης
 υι υι οι οι ^υ εν στα δι ω ω α α θλ8 8 8 ντες ^Δ προς
 Α αν τι ι ο χο ον ε βο ο ο ο ων ^π η μεις
 ω Α αν τι ι ι ο ο ο ο χε ^{Κε} ^{Πα} ^υ υ περ πα τρω
 ων νο ο ο μω ων εγ κα α αρ τε ρ8 8 8 8 μεν ^π
 ου χω ρι σει δε η μας ^υ ου πυρ 8 ξι ι ι φος

8 θη ρες 8 μα στι ι γες ^{Δι} ^Δ αλλ ο μου τε ε θνη
 ξο ο ο με ε ε ε θα ^{Πα} ^Δ συν μη τρι γη η ρα α λε ε
 α και δι ι δα σκα α α α λω ω πα α
 α τρι ^Μ ^π ζωντες και συ υγ χαι αι αι ρο ο ο ον τες ^{Δι} ^π εις
 τους α τε λευ τη η ητους αι ω ω ω νας ^{Πα} ^Δ

Δόξα.

^πΗχος ^{Πα} ρ

^Δ ^Μ ο ξα α ^{Πα} ^π τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π
 και α ^Μ ^{Πα} ^π γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π
^{Πα} ^Τ ον κα τα των Μακ κα βαι αι ων συγ κρο τη θεν τα
 α πο ο λε ε ε μον ^{Β8} ^π δευ τε θε α σω με ε θα
^{Πα} ^Δ ^π πι ι στοι και τη η ην του ου ου τω ων αν δρει
^{Β8} ^π ει ει ει αν τυ ραννος γαρ βα ^{Πα} ^Δ ^π σι ι λευς παντων των
 ε θνων κρα α τη η σας ^{Β8} ^π αν τε κρα τει το υ πο
 γε ροντος και παι δων ε ε πτα ^{Πα} ^Δ ^π και μι α α ας
^{Β8} ^π γυ υ ναι αι αι κος δι ο ευ χαις αυ τω ων

ο Θε ο ος ε λε η η σον η μα ας

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ο συμ μα χη σας Κυ ρι ε τω πρα ο τα τω Δα

α βιδ υ πο τα ξαι τον αλ λο ο φυ υ υ υ

υ λον τω πι στω η μων βα σι λει ει ει ει συ υμ πο

λε ε ε ε μη η η η σο ο ο ον και αι τω ω ο

πλω του Στα αυ ρου κα τα α βα λε ε του ους ε εχθρους

η μω ων δει ζον ε ευσπλαγχνε εις η η μας τα

αρ χαι α α α ε λε ε ε ε η η η η σου

και γνω τω σαν α λη θως ο τι συ ει Θε ε ος

και εν σοι οι πε ποι οι οι θο ο ο τε ες νι κω

ω ω ω ω μεν πρε σβευ ου σης συ νη θως της αχ ραν του

ου σου ου Μη η η τρος δω ρη θη η η ναι

η μι ι ν το με γα α ε λε ο ος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου ^ε _γ

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ^Δ _δ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας ^ε _γ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην ^ε _γ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να ^Δ _δ και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος ^ε _γ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ^ε _γ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ^Δ _δ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην ^ε _γ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δκα θα περηνλ πι σαμεν ε πι σε ε ^Θ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^Θ (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

ημαρ το ον σοι ^Θ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου ^Θ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^Θ

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^Θ

Αγι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^Θ (τρεις)

ω νων α μη ην ^ε ^γ

Αγιος Αθανάσιος ἐλεῖ ἡ σὸν ἡμας

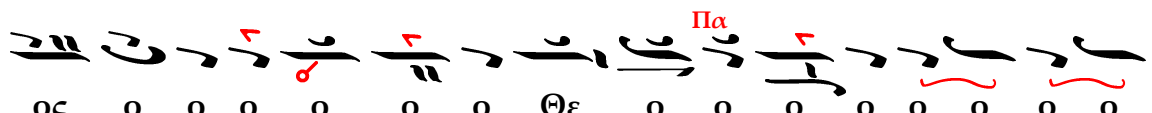
Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ
συντμηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)

Ἰχθὺς ὁ Διόσκουρος

[illegible]

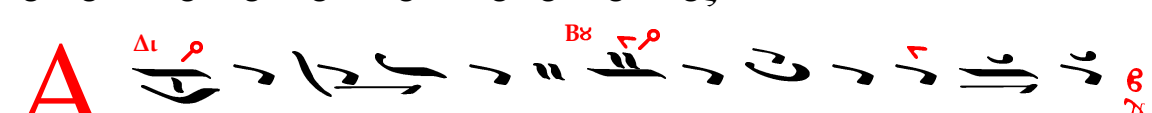
 ο ο Δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

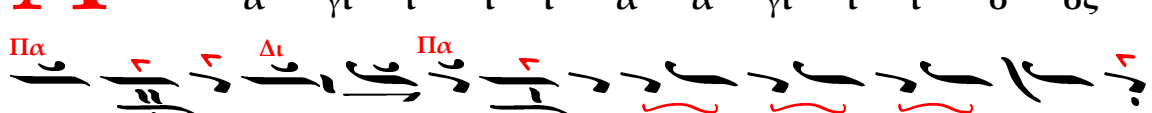
 ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

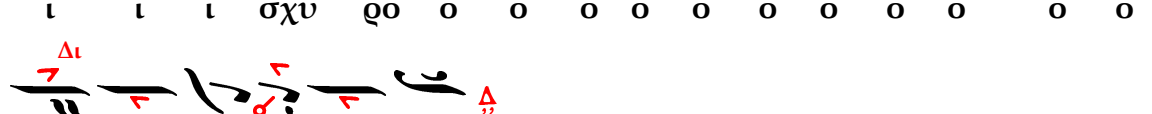
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A

 α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος

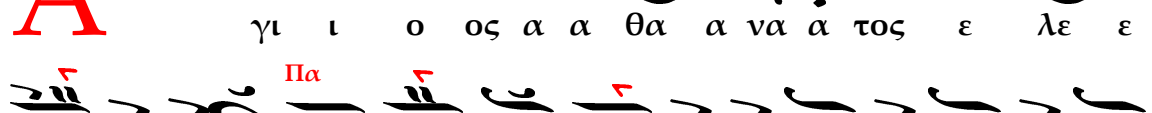
 ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

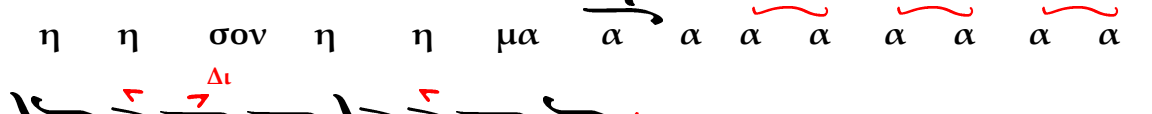
 ο ο ο ο ο ος

A

 γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε

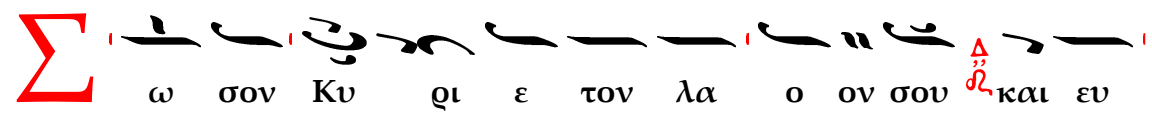
 η η σον η η μα α α α α α α α α α

 α α α α α α α ας

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί»,
 θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ
 θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ
 τροπάριον

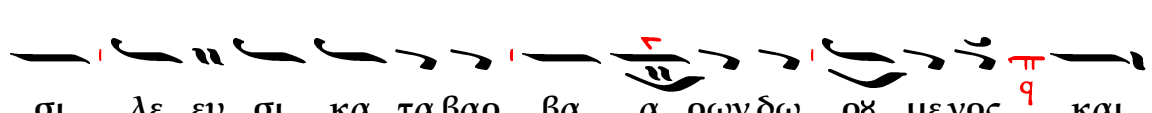
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ

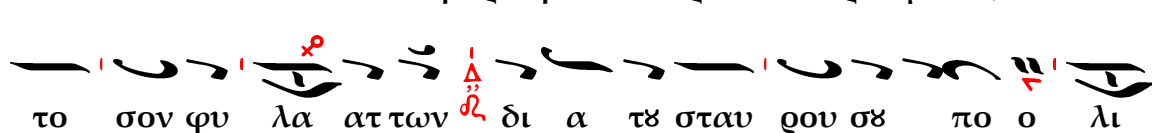
 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και

 το σον φυ λα α των δι α τ σταυ ρου σς πο ο λι

ι τε ευ μα

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν φάλλων τὸν ὕμνον

Ἦχος Δι-Θ

Τ^{Δι} ον σταυρο ο ον σουπρο ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Δ^{Δι} ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ονπρο
σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο βα
σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
ρα α ας εκτει ει νας υ ψω σεν η η μας
εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
η τα ους πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο νη η ης
συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον

προ σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν ^θ δι ου η ξι
 ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων ^Δ συν τρι
 βει ειν τα α ας κα α α ρας ^Δ δευ τε πασαι Αι πα τρι
 αι των ε ε θνων ^Δ τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι
 ου ου υ υ υ υ μοις τι ι μη η η σω ω ω ω
 μεν ^θ χαι αι ροις Στα α α αυ ρε ^{Νη} του πε σο ο ον τος
 Α α δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις ^γ
^{Δι} εν σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις
 η μω ων κα α αυ χω ω ω νται ^Δ ως τη ση δυ να
 μει Ι σμα η λι την λα α ον ^Δ κρα ται ω ω ω ω
 υ πο ο τα α ατ το ο ο ον τες ^θ σε νυ υν με ε
 ε τα φο ο βον ^Δ χρι στι α νοι α α σπα ζο ο
 ο ο με ε ε ε νοι ^Δ τον εν σοι προ σπα γεν τα
 Θε ε ον ^Δ δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε
 γο ο ο ον τες ^θ Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω
 θεις ^Δ ε λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι

λα α αν θρωω ω ω προς

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ ε σταυ ρου σε πο ο λι
ι τε ευ μα α α α

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ

^{Νη ς}Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πϑ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα.
(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)
Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).
ᾠχος Δι-Θι

Στίχ. α΄. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
(δ' 7)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (Ψ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

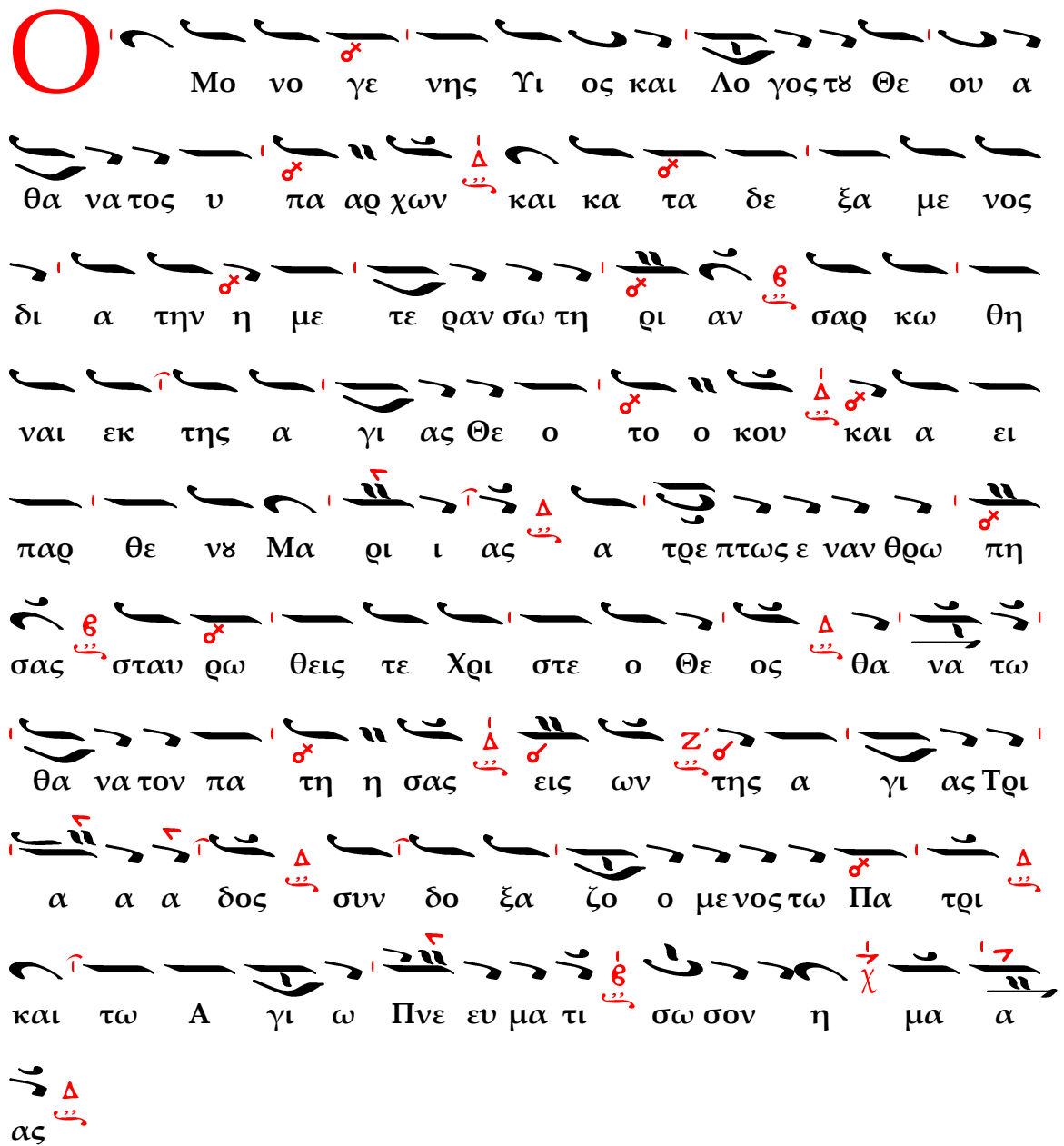
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

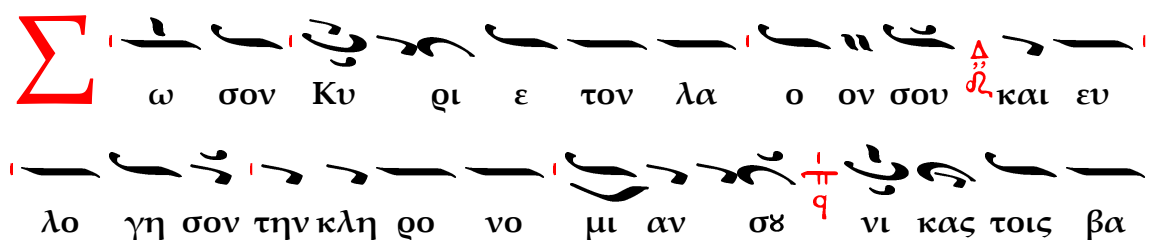

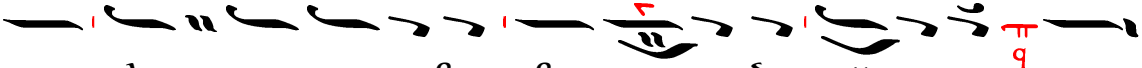
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Ψαλμὸς 134)

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα ατ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. β΄. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

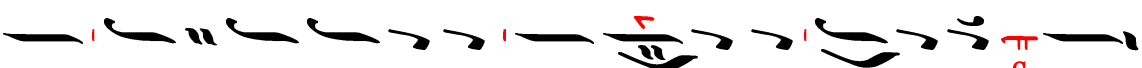
 το σον φυ λα ατ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. γ΄. Καὶ ποιῶσαν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ' 9)

Ἦχος Πα ρ

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα ατ των δι α τ ε σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Υ ψ 8 8 τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων
και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο
δω ων αυ τ8 ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η
μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι ι ι σταυ ρω
Θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ8 νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ8 μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τ8 σταυ ρου σ8 πο ο λι
ι τε ευ μα

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τας αλ γη δο νας των Ἀ γι ων ας υ περ σ
ε πα θον Δ δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε Π και πα σας η
μων τας ο δυ υ νας Δ ι α σαι φι λαν θρω πε δε ο ο
με ε θα Π

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ♯ Δι - θ

Ου ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σ και νη πο λι τει α τς
οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ.

Τ
Δι
ον
σταυ
ρο
ο
ον
σου
προ
ο
σκυ
υ
υ
νου
μεν
Δε
ε

ε
σποο
ο
ο
τα
και
την
α
γι
ι
α
α
αν
σου

α
να
α
στα
σιν
δο
ο
ξα
α
α
ζο
ο
ο
ο
μεν

τὸ τρίτον

Tον σταυ ρο ο ο ο ο ο ο ο λο ο ο ον σου
προ σκυ νου ου ου ου ου ου μεν Δε ε ε σπο ο ο
τα και την α γι ι α α αν σου α να α α
στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

ο ξα Πα τρι κα Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αἱ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰὼνας τῶν αἰ
ωνίων αμην ^Δ

Και την αγιασασιν
δοξαζομεν

Δύναμις, μέλος ἀρχαίων.

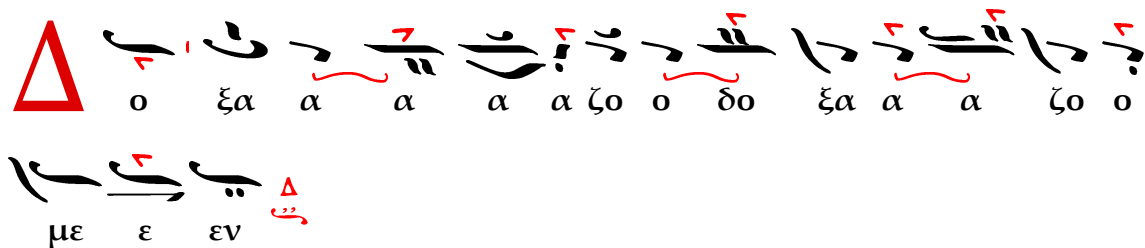

ου ^Δ προ ο ο σκυ υ υ υ η υ υ υ νου ου ου
 ου με ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε
 σπο ο ο ο ο λο ο ο ο τα ^Θ και την α γι ι
 ι ι ι α α α α α ^{Γα} αν σου ου ου ου ου ου ^{Νη}
 α α α α α α α α α να α α α στα ^ν
 α α α α σιν δο ο ξα α α α α α ζο ο ο
 ο με ε ε ε ε ε εν ^Δ

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τ ον σταν ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου ^Δ
 προ ο σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε
 ε εν ^Δ
Δ ε ε ε ε ε με ε ε ε σπο ^Δ ο ο τα
 α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α ^Δ
Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου
 α να α α α α α α α Α α α να στα σι ι
 ι ι ι ι ι ιν ^Δ

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ᾠχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

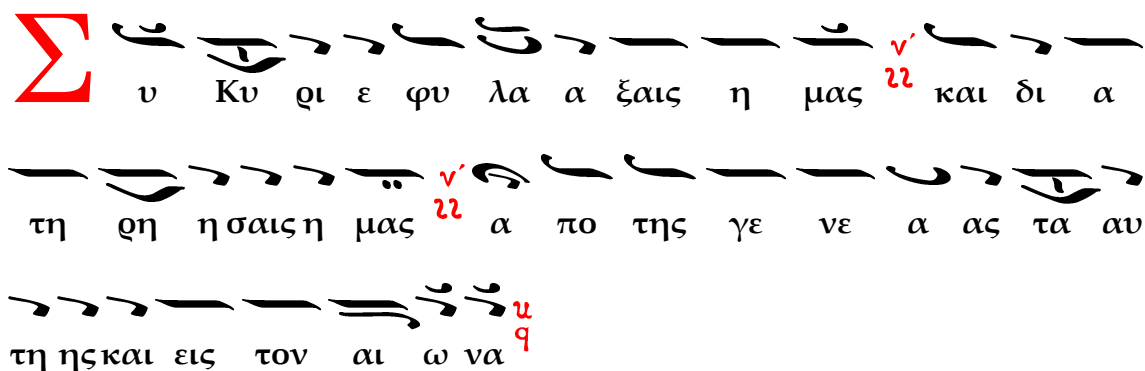
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ια').

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

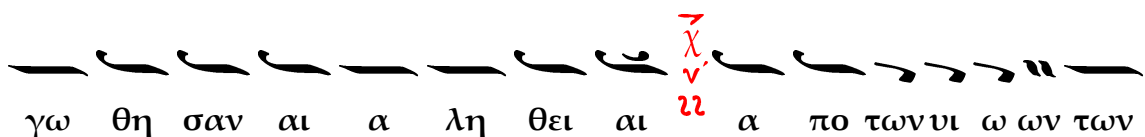
Στίχ. α'. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

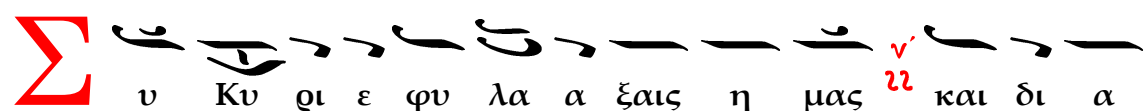
ᾠχος πλ. α' Κε ρ

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος οτι ολι

αν θρωπων

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να ^uq

Στίχ. Κύκλω οί άσεβεΐς περιπατοῦσι ^uq κα τα το υ ψος σ8

ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}τ8ς υι 8 8ς των αν θρωπων ^uq

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να α α α ^uq

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο άναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

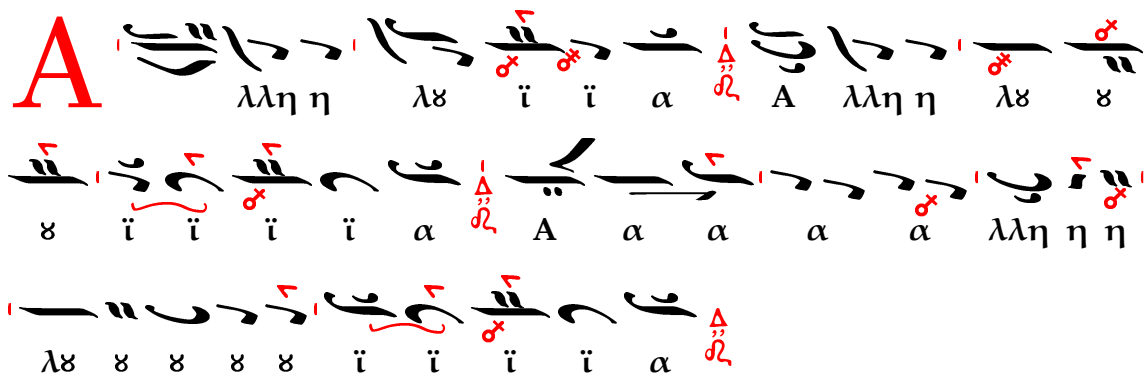
(Ἑβρ. ια' 33-40, ιβ' 1-2)

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως

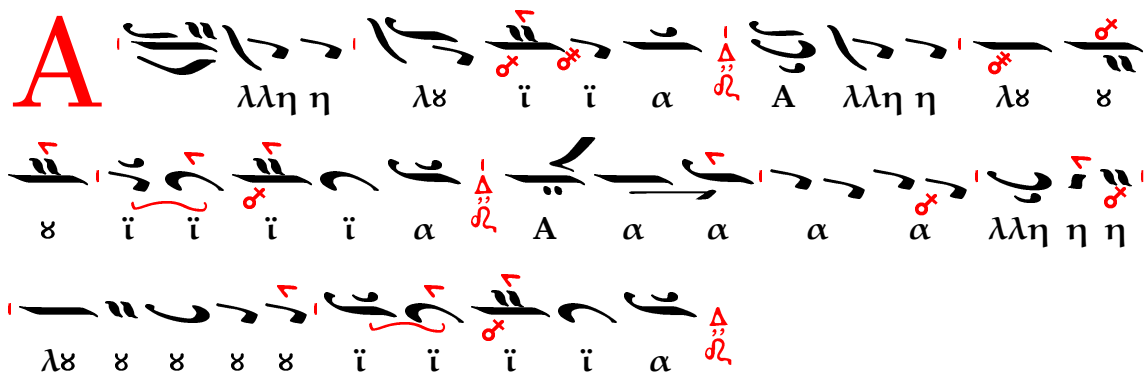
ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ξε΄.

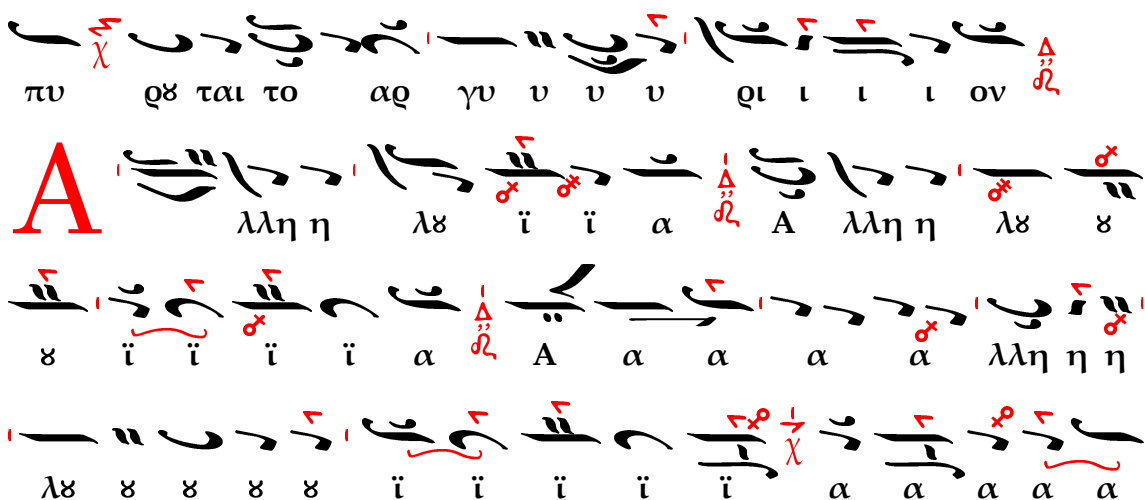
ᾠχος Δι

Στίχ. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν διήλθομεν

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ως

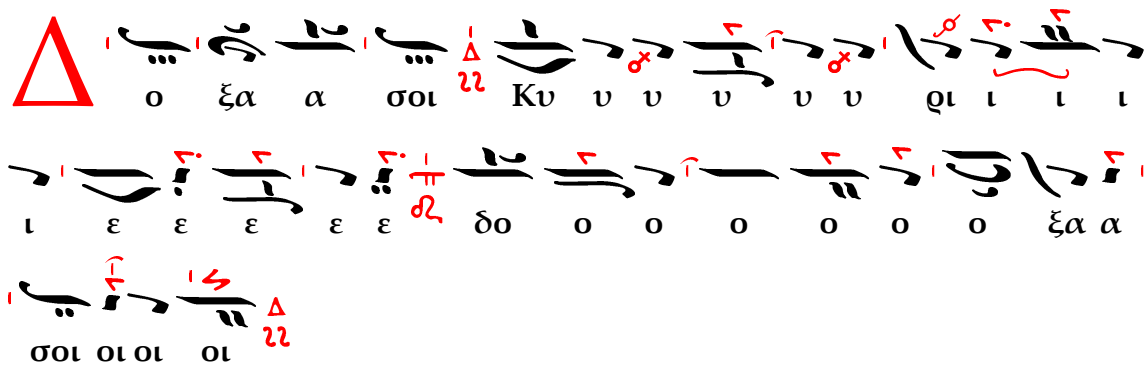

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

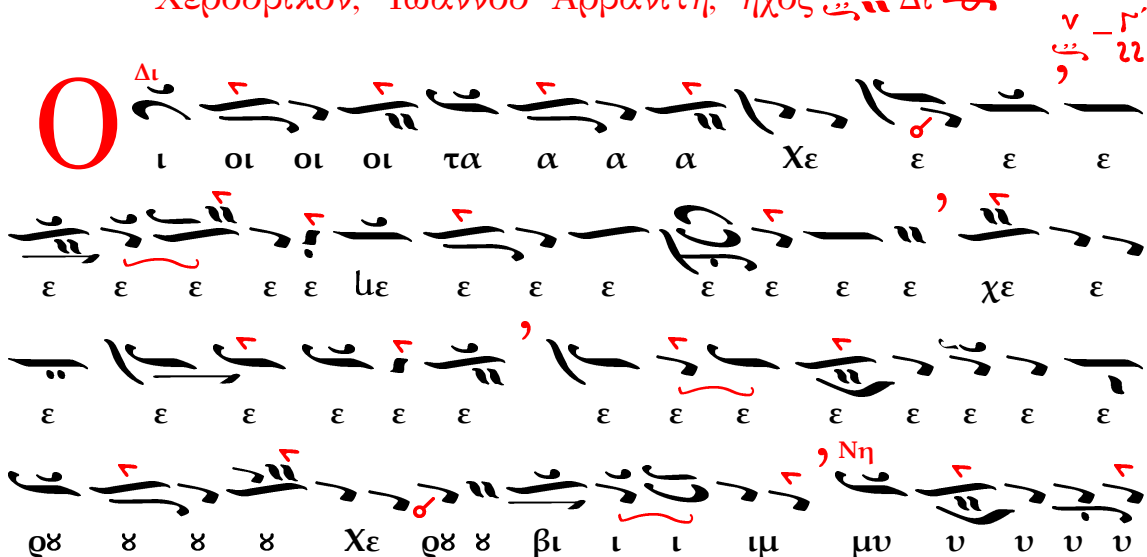
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (16-22).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· **16** Ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. **17** προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** ὅταν δὲ παραδῶσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· **20** οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· **22** καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

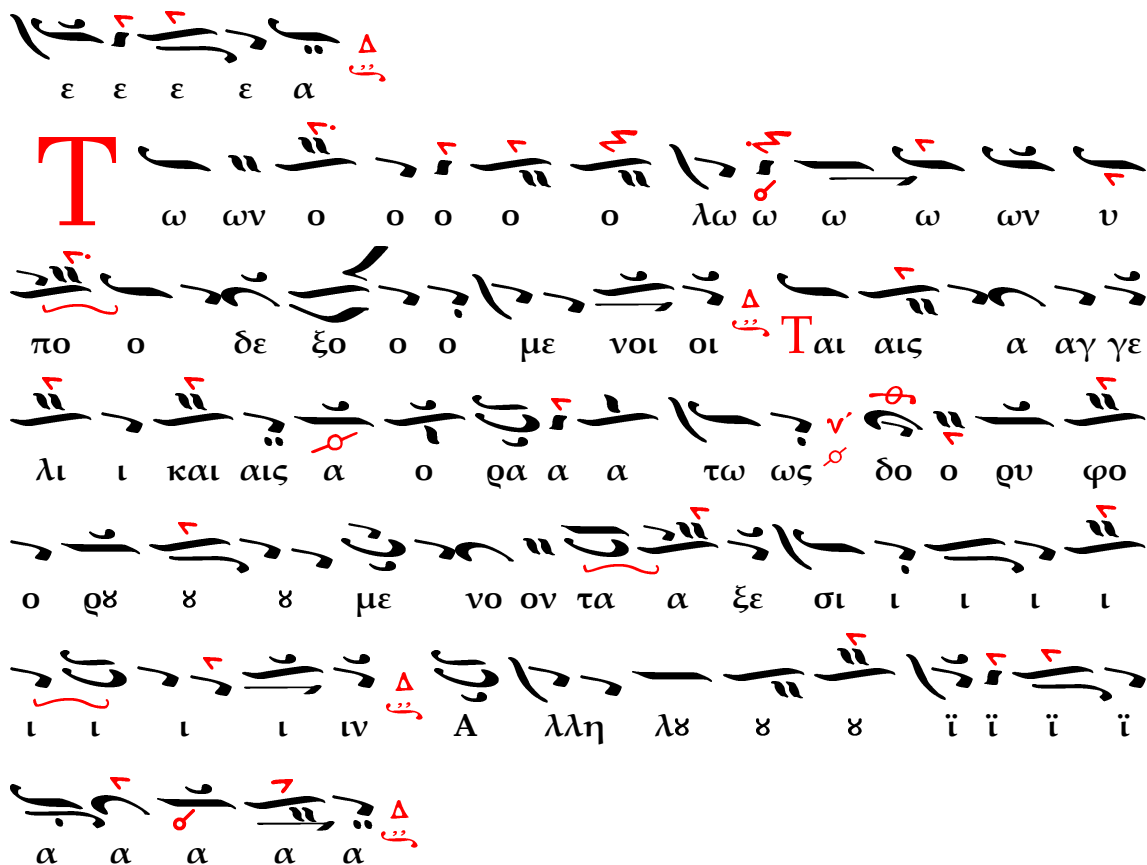
Ἦχος ἰὺ Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

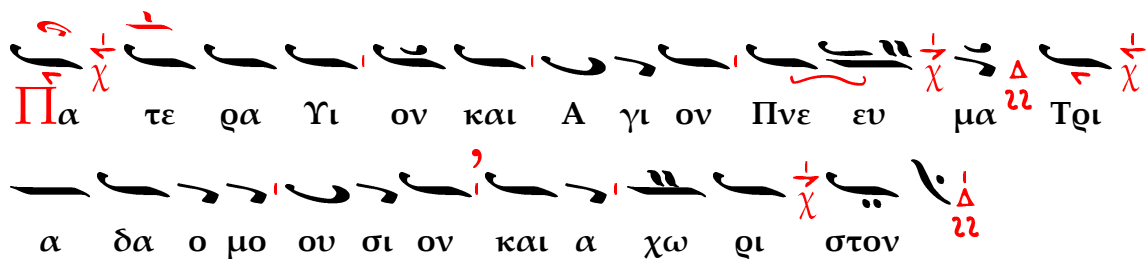

υ υ στί ι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η ην
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ Δι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

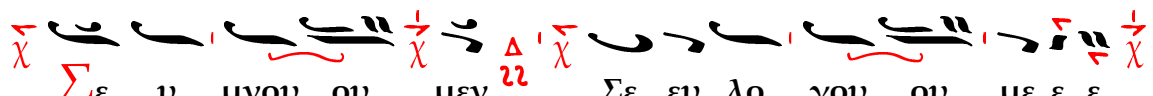
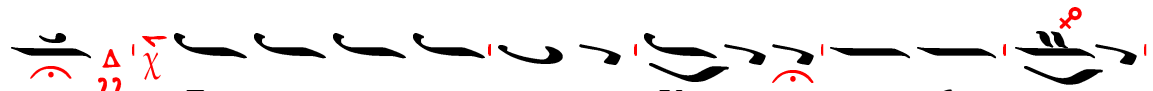
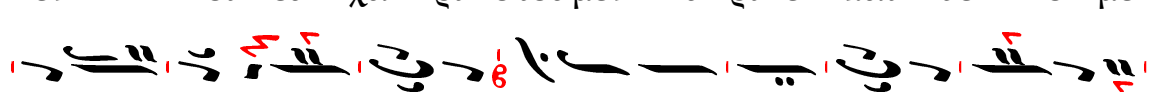
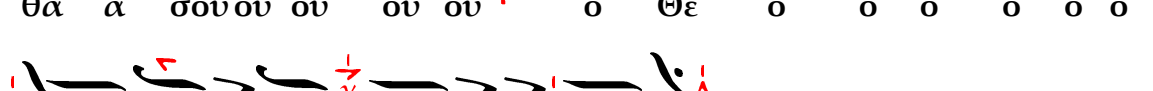
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

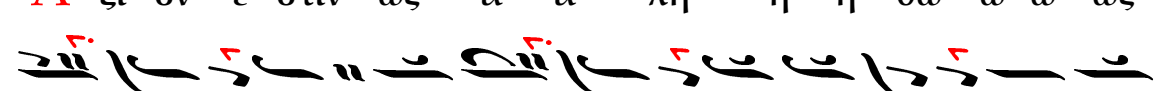
ι ι ι στοις

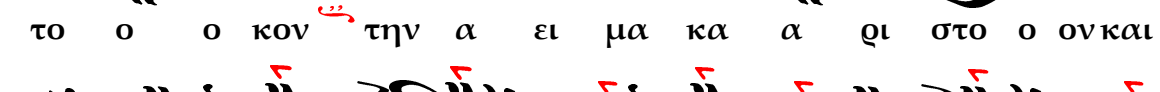
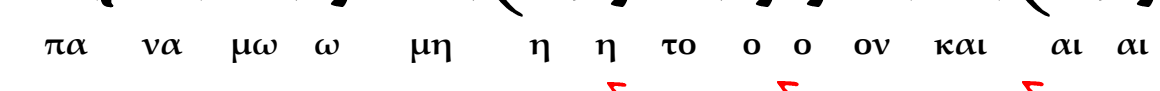
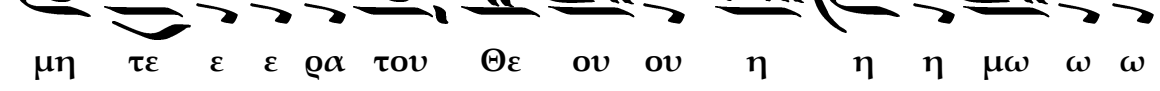
Α μη η ην

Α μη η η ην

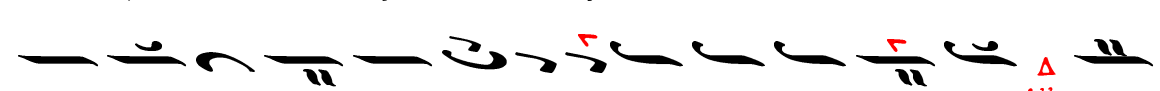
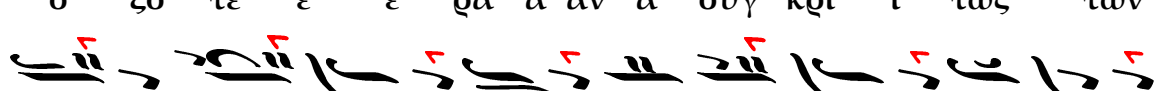
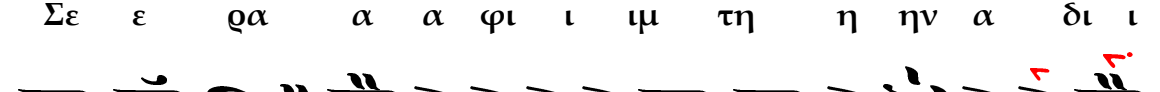

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

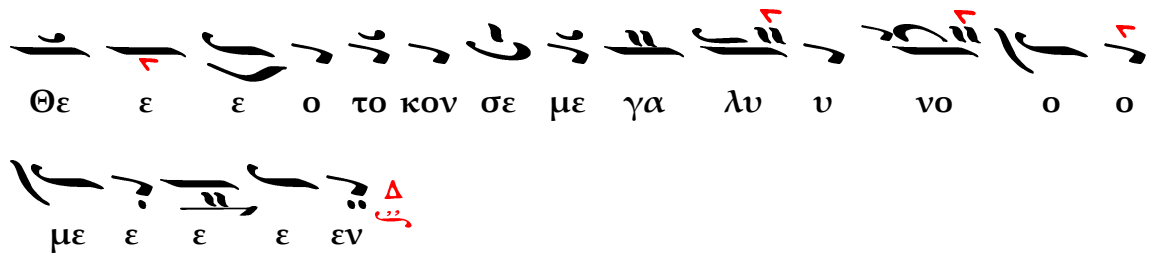
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ω ως

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρ̣ω̣ Ζω̣ ς̣

Ε̣ ς̣ Ζω̣
ση̣ μ̣ει̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ χ̣ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ χ̣ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ Ṃ ς̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ Πα̣ ς̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ Ạ ς̣ ω̣ ω̣ ω̣ ς̣ ω̣ ς̣ ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ Πα̣ ς̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ε̣ ση̣ μ̣ει̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣ ω̣

θη̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ η̣ Πα̣ ς̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ χ̣ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ χ̣ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ χ̣ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε φη η η η η η η η ε ε φη η

μα α α α α α α ας το φω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Πα
 το ο ο φω ω ω ζω ω ω ω ω ως τϛ

προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω πϛ ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ προ σω ω

ω ω πϛ ϛ σϛ ϛ ϛ ϛ Ky υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ε κυ υ ρι ι

ἤχος ἰὺ Γα ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε φη η η η η η η η η η η η η ε φη

μα α ας το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ως τς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς τς προ ο ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τς ς προ ο

σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω πς ς ς ς ς τς

προ ο σω ω ω ω ω πς ς σς ς Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε κυ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε κυ υ ρι ε ε ε λε ε ε

ε ε α α α λε ρα α α λε λε ρα ρα α

λε λε ρα ρα α λε τε ε ε λε ρα ρα λε

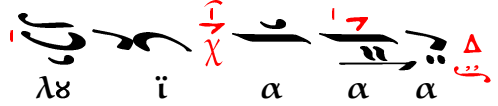
λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα
 λιε ρα ρα α α λιε Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι
 ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α

Ἦχος Δι-Θ

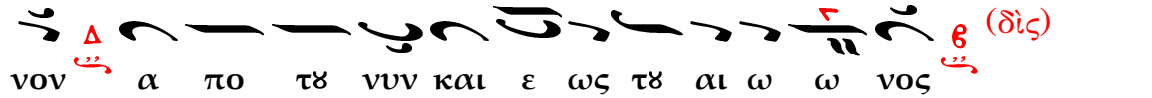
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

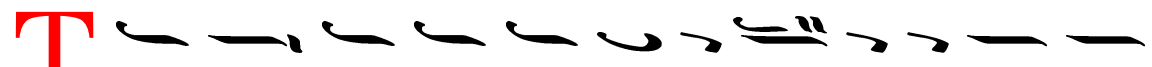
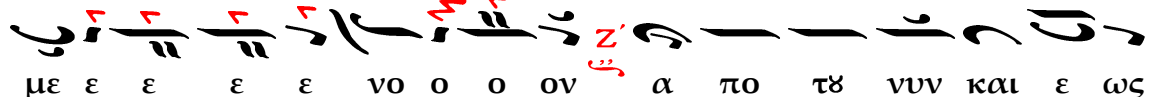
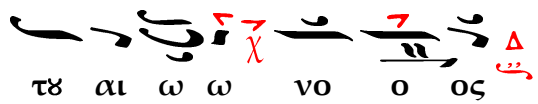
Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϝ

 Α λλη λϝ ï α Α λλη λϝ ï α Α λλη

 λϝ ï α α α

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

 νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δῖς)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

 τϝ αι ω ω νο ο ος